

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๓/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕/๒๕๖๙

วันที่ ๒๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง	{	นายสุพล พันนาวงค์	ผู้ร้อง
		ศาลอุทธรณ์	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสุพล พันนาวงค์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุพล พันนาวงค์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ย ๒๓๖๐/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ย ๔๖๘/๒๕๖๔ ศาลอาญาพิพากษาว่า ผู้ร้องมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) ประกอบมาตรา ๖๖ วรรคสาม ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย ลงโทษประหารชีวิต ผู้ร้องให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๒ (๒) คงจำคุกตลอดชีวิต ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ (ผู้ถูกร้อง) พิพากษาแก้ว่าผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) และมาตรา ๑๒๗ วรรคสอง ลงโทษฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐเพียงบทเดียว ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม คำพิพากษาของศาลชั้นต้น ผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วยเนื่องจากการมีเมทแอมเฟตามีนซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนักเกินกว่า ๒๐ กรัมขึ้นไป เป็นความผิดฐานมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดตามพระราชบัญญัติ

- ๒ -

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม แต่กฎหมายดังกล่าวถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔ (๕) บทถกสรรจตามกฎหมายเดิมจึงถูกยกเลิก ผู้ถูกร้องจะนำอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตที่เกิดขึ้นจากบทถกสรรจตามกฎหมายเดิมมาใช้ลงโทษผู้ร้องอีกไม่ได้ ต้องปรับใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้ร้อง ต่อมาคดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ศาลชั้นต้นยกคำร้องโดยเห็นว่าผู้ถูกร้องมีคำพิพากษาลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่แล้ว ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องในการพิจารณาพิพากษาคดี ปรับใช้กฎหมายลงโทษผู้ร้องในบทถกสรรจซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ขณะกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้ หากศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) แล้ว ผู้ร้องจะไม่ได้รับความเป็นธรรม และยังคงได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพต่อไป

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง และเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

๒. ให้ผู้ถูกร้องกำหนดโทษใหม่แก่ผู้ร้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) หรือปล่อยตัวผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องพิจารณาพิพากษาคดี ปรับใช้กฎหมายลงโทษผู้ร้องในบททศกรรจ์ซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ขณะกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หากศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) แล้ว ผู้ร้องยังคงได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย

- ๔ -

จากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ประกอบกับผู้ร้องเคยยื่นคำร้องในลักษณะเดียวกันนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญมาแล้ว และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งที่ ๗๙/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ คำร้องนี้ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๑๓/๒๕๖๙)

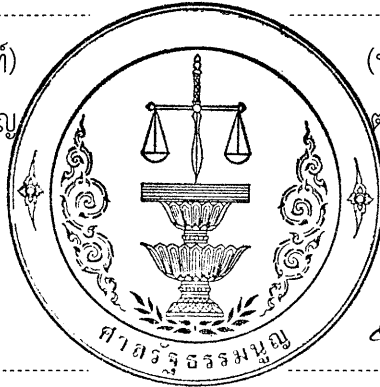
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารุช ทรงศิริไไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ